

Kinder Torah®

Parashas Yisro

בס"ד

Hashem's Treasure

"Chaim, did you hear about the exhibition that is visiting our town?"
 "No, Avi. What is it?"
 "The royal jewels are on display."
 "What are the royal jewels, Avi?"
 "The king of a small wealthy country has amassed a fortune of precious stones and jewelry. There are antique treasures and modern gems. He has put his collection on display. The exhibition is in our town for the next few days."
 "It sounds very special. There must be some very heavy security protecting these priceless pieces."
 "I'm sure there is. Come, let's go have a look."

And so, Chaim and Avi make their way to the exhibition of the royal jewels. As predicted, it is heavily guarded. After waiting in a long line, the two boys are finally admitted to the room where the jewels are on display.

"Chaim, look at that gold necklace. It is inlaid with diamonds."
 "It is beautiful. Next to it is a Swiss watch."
 "Rings, bracelets, they are all exquisite. Let's ask the man in charge about them. Sir, can we ask you a few questions about this collection?"
 "Go right ahead, boys."
 "Which is the oldest piece of jewelry here?"
 "This platinum bracelet."
 "How old is it?"
 "It dates back 900 years to the queen of Egypt."
 "Really? The Rambam lived in that time and place. He may have seen this very

bracelet!"
 "That is quite possible, boys."
 "Sir, is this the king's entire jewelry collection?"
 "No, boys. He has a special treasure that is his alone. He never lets it out of sight. It is a piece of jewelry that has been in his family for 1000 years. He gets endless pleasure from it, and will not part with it under any circumstances."

"Sir, WE are that treasure!"
 "What? Who? Us? I don't understand what you are talking about. You will have to explain yourselves, boys."
 "The Torah, in this week's *parasha*, refers to the Jewish people as Hashem's treasure. As the verse states, 'Now, if you will surely listen to My voice, and keep My *bris* (covenant), you will be a *segulah* for me, more than all the nations, for all the earth is Mine' (Shemos 19:5). Rashi and the Targum Unkelos explain *segulah* to mean '*chaviv*' – something very dear. Rabbeinu Bechaye adds that a *segulah* is something special and dear to the king. He keeps it in his hands alone, not giving it over to any guard to watch. Shlomo HaMelech refers to his fortune of treasure as *segulah*. 'I amassed even silver and gold for myself, and the *segulos* (treasures of) kings and the provinces' (Koheles 2:8). Therefore, we see that just as prized treasure is a *segulah* for a king, so too Klal Yisrael is a *segulah* for the King of kings. This exhibition hints to this fact. The king has sent his jewels on a tour, in the hands of his security guards. However, his *segulah* – his special treasure – stays with him alone."
 "Boys, I admire your imagination and thinking ability to see the connection between these two things. Can you give me

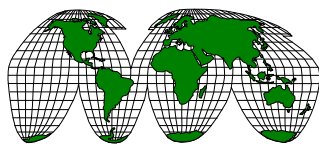
an example that demonstrates the Jewish people's dearness to Hashem?"

"The Ohr HaChaim gives a few examples, sir. He cites the Sifrei in Parashas Vizos Habracha. Before Hashem offered the Torah to Klal Yisrael, he offered it to the other nations of the world. They each asked Him, 'What is written in it?' To Eisav He replied, 'Do not murder.' They could not accept the Torah because they lived by the sword. To Yishmael he replied, 'Do not steal.' They could not accept the Torah because they survived by stealing. And so it went with every nation. Lastly, Hashem offered His prized possession, the Torah, to His '*am segulah*' – Klal Yisrael. We said, '*naaseh vi'nishma!*' We will do and we will listen!"
 "Boys, I have a question for you. If we are Hashem's treasure, why did He offer His Torah to us last?"
 "He did not want the other nations to have a claim against us, sir. They could rightfully complain that they were never offered the Torah. Therefore, He gave them the first opportunity. However, He did it in such a way that they would refuse. In this way, He was able to give His treasured possession to His treasured people. That shows His great love for us."
 "Beautiful, boys, just beautiful."

Kinderlach . . .
 You are a member of Hashem's '*am segulah*'. He loves you more than anyone in the world. Do you know what this means? The Almighty, Eternal One, Creator of the universe, King of kings, the Holy One Blessed be He loves YOU. Not only does He love you, He loves you more than anyone else. What a great feeling! What a tremendous zechus (merit). Enjoy it, kinderlach. Enjoy being a member of Hashem's '*am segulah*'.

After **15½** years of service to Jewish communities worldwide...

1,380

stories and Divrei Torah...

approximately **750** editions...

2,616,000 copies distributed...

Kinder Torah
NEEDS YOUR SUPPORT!

Please give generously to
YOUR parasha sheet for
YOUR Shabbos table.

Please send all donations to:
 POB 5338
 Jerusalem, Israel
 91052

והגדת לבנך

פרשת יתרו

סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ' (שמות י"ט, ה'). רש"י ותרומה אונקלוס מסבירים שסגולה משמעותה 'חביב' – משהו היקר מאוד לבעליו. רבינו בחיי מוסיף שסגולה היא כינוי לחפץ מיוחד ויקר למלך. הוא שומר אותו בידיו, ולא מניח אותו ביד שום שומר או איש בטחון. שלמה המלך מכנה את אוצרותיו 'סגולה': 'כנסתי לי גם כסף וזהב וסגולות מלכים והמדינות' (קהלת ב', ח'). אנו רואים, אם כן, שכמו שאוצר הוא 'סגולה' למלך, כך עם ישראל הוא 'סגולה' למלך מלכי המלכים. תערוכה זו רומזת לכך: המלך עורך תצוגה מכל אוצרותיו, ומפקיד את השמירה עליהם בידי אנשי בטחון. אך הסגולה שלו – המיוחדת לו – נשארת רק אתו. "נערים, אני עומד נדהם מול כוח הדמיון שלכם והיכולת לקשר בין שני הדברים. האם אתם יכולים לתת לי דוגמא שממחישה עד כמה יקר עם ישראל לה?"

"האור החיים מביא כמה דוגמאות, אדוני. הוא מצטט את הספרי מפרשת וזאת הברכה. לפני שה' הציע את התורה לעם ישראל, הוא הציע אותה לאומות העולם. כל אחד מהם שאל אותו: 'מה כתוב בה?' כאשר עשיו שאל זאת, ענה לו ה': 'לא תרצח'. בני עשיו לא יכלו לקבל את התורה כי הם חיים על החרב. לישמעאל אמר: 'לא תגנוב', ובני ישמעאל לא יכלו לקבל את התורה מכיוון שהגניבה היא דרך חיים עבורם. וכך הלאה עם כל אומה ולשון. לבסוף הציע ה' את אוצרו, את התורה לעם סגולתו – עם ישראל. ואנחנו ענינו: 'נעשה ונשמע!'."

"יש לי שאלה נוספת עבורכם. אם אכן אנחנו סגולת ה', מדוע הציע לנו את התורה רק אחרי שהציע אותה לאחרים?"

"הוא לא רצה שהעמים האחרים יטענו כלפיו שמעולם לא הציעו להם את התורה. לכן נתן להם את ההזדמנות הראשונה לזכות בה. אך הוא עשה זאת בצורה שבה הם יהיו חייבים לסרב. וכך יכול היה לתת את אוצרו, התורה, לעם שהוא אוצרו. ודבר זה מראה על אהבתו הגדולה לנו."

"יפה מאוד, נערים. ממש יפה."

אוצרות המלך

"חיים, שמעת על התערוכה שהגיעה לעיר?"

"לא, אברימי. מה יש בה?"

"מציגים את אוצרות בית המלוכה."

"מהם אוצרות בית המלוכה, אברימי?"

"ישנו מלך של ארץ קטנה ועשירה שאסף אוצר בלום של אבנים יקרות ותכשיטים - עתיקים וגם חדשים. הוא מציג את האוסף לראווה, והתערוכה תהיה בעירנו למשך כמה ימים."

"נשמע ממש מיוחד. אני מניח שהשמירה על כל כלי החמדה האלה תהיה קפדנית ביותר."

"אני בטוח שאתה צודק בכך. בוא נלך לראות אותם."

חיים ואבי הולכים לתערוכת אוצרות בית המלוכה. וכמו שסברו, השמירה קפדנית ביותר. לאחר המתנה ממושכת זוכים שני הנערים להיכנס לחדר שבו נמצאת התצוגה.

"חיים, הבט בשרשרת הזהב הזאת – היא משובצת יהלומים."

"היא יפה מאוד. לידה יש שעון שוויצרי."

"טבעות, צמידים – כולם מרשימים ביותר. בוא נשאל את האחראי כאן עליהם. אדוני, האם אנו יכולים לשאול אותך כמה שאלות בנוגע לאוסף הזה?"

"בבקשה."

"מהו התכשיט העתיק ביותר כאן?"

"צמיד זה, העשוי מפלטינה."

"בן כמה הוא?"

"בן 900 שנה – הוא היה שייך למלכת מצרים."

"באמת? הרמב"ם חי באותה תקופה ובאותו מקום. ייתכן שהוא ראה את הצמיד הזה ממש!"

"בהחלט ייתכן שכן."

"אדוני, האם זהו כל האוסף של המלך?"

"לא ולא. יש לו חפץ יקר מאוד שהוא רק שלו, ואין הוא נפרד ממנו לרגע. זהו תכשיט שנמצא במשפחתו כבר אלף שנים. הוא נהנה ממנו עד בלי די, ואיננו מוכן לוותר עליו בשום פנים ואופן."

"אדוני, אנחנו האוצר הזה!"

"מה? מי? אנחנו? אינני מבין על מה אתם מדברים. תצטרכו להסביר את דבריכם."

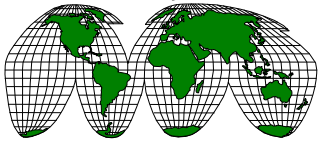
"בפרשת השבוע הזה מכנה התורה את עם ישראל 'אוצר' של ה': ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי

ילדים יקרים ...

אתם מבני עם הסגולה של ה'. הוא אוהב אתכם יותר מכל אחד אחר בעולם. האם אתם מבינים את משמעות הדברים האלה? ה', בורא העולם, מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא - אוהב אתכם. ולא רק שהוא אוהב אתכם, הוא אוהב אתכם יותר מכל אחד אחר. איזו הרגשה נפלאה! איזו זכות עצומה! התענגו על הרגשה זו, ילדים. הרגישו את ההנאה של היותכם בני עם סגולה.

'והגדת לבנך' יוצא לאור כבר 15 1/2

שנים, ונשלח לקהילות יהודיות ברחבי העולם...

במשך שנים אלה התפרסמו

750 גליונות...

ובהם

1,380

סיפורים ודברי תורה...

2,616,000

בסה"כ חולקו...

עלון

"והגדת לבנך" זקוק לתרומתך!

נא תרמו בעין יפה למען המשך קיומו של עלון חשוב זה!!

נא לשלוח תרומות ל"והגדת לבנך"

ת.ד. 5338, י-ם 91052 או להפקיד בבנק הדואר מ"ח 7-65631-5